

ENTREVISTA A

Èrik València López

polítolèg i músic

Èrik València López (Granollers, 1992) és músic i polítolèg. Després d'estudiar a l'escola Ponent i a l'institut Antoni Cumella, va llicenciar-se en Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat Pompeu Fabra. Pianista i violinista, és professor de l'escola de música Amics de la Unió. El seu projecte immediat és acabar la carrera de magisteri, després d'arribar a la conclusió que vol dedicar-se a la docència per transmetre "la llavor del respecte i la bondat" que han d'ajudar a la convivència al món i a evitar conflictes que com a polítolèg coneix bé. Col·labora amb la cantautora Marina Rossell en diferents projectes culturals i està content de viure a Granollers per la seva gran activitat cultural i musical.

© TONI TORRILLAS

Aquest gener es tanca la commemoració dels 80 anys del bombardeig. Es dona el cas que tu fa 10 anys ja vas participar en els actes del 70è aniversari, el maig del 2008.

Sí, va ser un acte diferent per a nosaltres com a cantaires del Cor Infantil [d'Amics de la Unió], perquè cantàvem per la pau i per recordar el bombardeig. Per tant, penses i sents una cosa diferent, i cantes diferent. Era una cosa que jo no havia fet mai... Aquí és on jo poso en valor les entitats de la ciutat que es lliguen amb la realitat i la història local, i, el que més important, eduquen en la història a través, en aquest cas, de la música i les cançons.

Per què creus que és important treballar des de l'educació la memòria històrica?

Nosaltres no hem viscut el conflicte bèl·lic, ens queda lluny; en el meu cas, tampoc tinc cap familiar que ho patís. Llibres, documentals, conferències... estan bé, però si no ho vius d'una manera activa, per exemple, a través de la música... Jo vaig tenir aquesta sort i em va quedar aquest fil, com una llavor que ha anat creixent i que ha anat donant fruits, en mi i en d'altres companys i companyes. He estudiat Polítiques, els conflictes i les relacions internacionals, i això m'ha donat una base per entendre una miqueta el que passa al món, les relacions de poder... Necessitava aplicar aquesta base per sentir-me realitzat; en paral·lel, he estudiat

música i darrerament he arribat a la conclusió que exercint la docència de la música és com puc transmetre i fer créixer aquesta llavor.

Com definiries aquesta llavor?

Cada persona és diferent i hem de mantenir aquesta diferència, però hi ha una cosa que ens lliga a tots: entendre l'altre, el respecte, la bondat, la bonhomia, termes molt genèrics, però que al final són els més importants per convida i intentar evitar els conflictes que en el passat ens han dut i duen a guerres, però també al maltractament cap a les dones, la insolidaritat... L'única manera que tenim de viure-ho és visitant els llocs on van passar els fets, per exemple, Auschwitz: crec que hauria de ser una visita obligada de fi de curs; a mi em va canviar la manera de veure les coses. Crec que de tot això se n'ha de parlar a les escoles, des de ben petits, sense límits ni barreres, i això a Granollers ja es fa.

“Poso en valor les entitats que es lliguen amb la realitat i la història de la ciutat per educar”

El novembre passat vas ser escollit per participar a Berlín en el concert commemoratiu del centenari de la fi de la Primera Guerra Mundial.

Va ser un concert al Mercedes-Benz Arena, amb capacitat per a 20.000 persones, organitzat pel British Council i la Unesco, en què cantaires de tot el món vam cantar, amb l'Orquestra Mundial de la Pau, *The Armed Man* de Karl Jenkins, una missa interreligiosa en diferents llengües. Va ser una vivència